

HEIJASTE

3/2004 24.9.2004

20. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

Tapio Talvitie
David Kantor
Seppo Niskanen
Sope Ryhänen

Puheenjohtajan kynästä.....3
Hengellisen kulttuurin etsintä.....4
Terveisiä Chicagosta10
Oikeassa oleminen – ilo vai pakko?11

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Martti Vanninen
 Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
 Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714
martti.vanninen@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
 Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
 Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
 Kallioharjuntie 8
 00930 HELSINKI
 Puh. (09) 323 4147

Seppo Niskanen
 Aurinkoranta 6 B 22
 00990 HELSINKI
 Puh. (09) 694 7989
 040 526 8283
seppo.niskanen@mediakoti.fi

Jouni Nurmi
 Laivalahdenkaari 15 A 17
 00810 HELSINKI
 Puh. (09) 755 5070
jouni.s.nurmi@luukeku.com

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

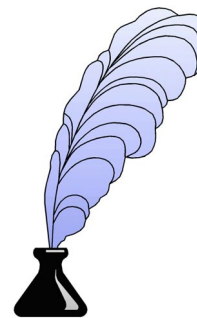
Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertatilaus (kalenterivuosi / neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 4/2004 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.11.2004 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.org</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU 2382A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen IUA:n joka toinen vuosi järjestettävä konferenssi pidettiin tänä vuonna USA:n Chicagossa 28.7.–1.8.2004. Sen järjestelyistä huolehti kyseisen alueen paikallisyhdistys GLMUA (Greater Lake Michigan Urantia Association). Ilmoittautuneita oli noin 230, joista suomalaisia oli viisi. Nuoriakin osallistujia oli kohtalaisesti: alle 30-vuotiaita ehkä parikymmentä, joista nuorin oli vasta 12-vuotias, jo *Urantia-kirjan* lukija. Osanottajia oli luonnollisesti eniten USA:sta ja Kanadasta, ja seuraavaksi Euroopasta. Aasiasta ei ollut matkustanut kukaan, Afrikastakin vain yksi ja Australiasta kuten myös Etelä-Amerikasta vain muutama. Muutamalta kymmeneltä, lähinnä Afrikasta ja Etelä-Amerikasta tulevalta, oli kuulemani mukaan evätty viisumi USA:han, minkä vuoksi he eivät päässeet osallistumaan. Tällaista on tapahtunut ennenkin, eikä tämä mikään uusi ilmiö ole matkustavaisille. Näin ollen juhlavieraat painoutuivat kovastikin ns. valkoiseen rotuun ja länsimaihin. Yhtenä syynä tähän ovat luonnollisesti isot matkakustannukset, jotka väistämättä rajoittavat aina pitkämatkalaisten matkahaluja, mutta sillekään ei voi juuri mitään, laajassa mittakaavassa. Konferenssipaiikka oli hyvämaineinen Dominikaaninen yliopisto, ja täytyy rehellisesti sanoa, että niin paikka, yleisjärjestelyt, olosuhteet kuin tapahtuma kokonaisuutenakin olivat mielestäni kaiken kaikkiaan hyvin onnistuneita.

IUA:n kansainväliset konferenssit ovat jatkossakin aina kahden vuoden välein. Oli jo ehdotettu, että väliaikaa pidennettäisiin kolmeen vuoteen mm. matkakustannusten helpottamiseksi, mutta lopulta IUA:n edustajaneuvosto päättikin kokouksessaan asiasta aikansa ensin keskusteltuaan pitäytyä tästedeskin kahden vuoden väliajassa. Seuraavat konferenssit sovittiin pidettäväksi Australiassa (v. 2006) ja sitten Meksikossa (v. 2008). Näistähän joka toinen on jo aikoihin sovittu pidettäväksi aina Pohjois-Amerikassa (USA, Kanada tai Meksiko) ja joka toinen Pohjois-Amerikan ulkopuolella. Ehkä ANZURAN järjestämään seuraavaan konferenssiin Australiassa saadaankin sitten runsain mitoin mukaan aasialaisia ja keltaisen rodun edustajia, jotka nyt puuttuivat. *Urantia-kirja* on alkanut levitä hyvin rohkaisevasti myös Intiassa, jossa on varmasti tulevaisuuden suuria potentiaaleja kirjan opetusten vastaanottamiselle.

Tämä konferenssi oli luonnollisesti yksikielinen eli vain englanninkielinen. Tulkkauksen poisjäänti toisaalta helpottaa ja nopeuttaa asioiden järjestelyä ja sujuvuutta huomattavasti, mutta myös rajoittaa pienen joukon paikalle saapumista. Seuraava konferenssi Australiassa on varmaan myös yksikielinen, mutta jo Meksiko on suurella todennäköisyydellä kaksikielinen kuten Suomessa ja Ranskassa järjestetyt aiemmat konferenssit.

Konferenssiteemana Chicagossa oli ”Valinnat tehdään mielen areenalla – avatkaa ikuisuuden portti”. Lähes kaikkien työryhmien ja esitelmien aiheet pitäytyivätkin jollain tapaa mielen toiminnan, tärkeyden, puhtauden, hallinnan ja kasvun tutkimisessa. Ja mikäpä sen läheisempää meille olisikaan kuin oma mielemme, joka on meidän tärkein ja konkreettisin työkalumme kaikessa, mitä teemme, ajattelemme, tunnemme ja päätämme – eli lähes koko tiedostamamme elämässä. Ohjelmaa oli järjestetty runsaasti, eikä kukaan läsnäolijoista voinut osallistua kaikkiin konferenssin tapahtumiin, sillä valinnanvara oli monipuolinen. Yhteisen ohjelman lisäksi oli aina aamu- ja iltapäivällä valittavissa jokin kahdeksasta päällekkäisestä tapahtumasta, jotka olivat karkeasti luokiteltuna puhtaita luentoja, työryhmiä, tuntemiseen ja kokemiseen perustuvia ryhmiä, mietiskelyä ja keskustelua. Toivottavasti tulevissa IUA-Journaleissa saamme sitten lukea näitä siellä pidettyjä esitelmiä.

Muuna ohjelmana oli myös tutustumiskäynti Urantia-säätiön toimistoon niille, jotka siellä halusivat käydä. Siellä talon henkilökunta otti vieraat ystävällisesti vastaan ja esitteli lyhykäisesti historiaansa sekä nykyistä toimintaa. Samoin iltaisin oli vapaamuotoista sosiaalista kanssakäymistä ja yhdessäoloa, usein vielä musiikin ja ruoan kera. Tämä kaikki vielä muun ohjelman yhteydessä tarjosikin runsaasti tilaisuuksia saada tutustua kaukaisiin *Urantia-kirjan* lukijoihin henkilökohtaisesti. Sen anti tuskin voikaan olla muuta kuin pelkkä positiivinen vaikutelma. Ja sille, joka vain harkitseekin osallistumista tuleviin IUA-konferensseihin, suosittelen sitä lämpimästi!

Tapio Talvitie

Hengellisen kulttuurin etsintä

Tutkimusmatka Urantian hengellisyyden malliin

DAVID KANTOR 1999

Kun kokoonnumme yhteen kuten nyt, on hyvä miettiä planeettamme tilannetta ja kysyä, mitä me, käännteentekevä ilmoituksen haltijat, teemme sen suhteen. *Urantia-kirjassa* meille selostetaan hengellisyyden malli, joka on olennaisen tärkeä normaalien maailmojen sosiaalisessa kehityksessä. Tutkimme nyt tätä mallia. Katsomme myös, kuinka Luciferin kapina on viivyttänyt sen käyttöön ottamista maailmassamme, ja huomioimme, kuinka planeetan serafihallinto on mobilisoitu sen tukemiseksi. Lopputuloksena pitäisi syntyä hyvin käytännöllinen ymmärrys siitä, kuinka meistä jokainen voi tukea tätä mallia ja sitten osallistua halukkaasti viidennen aikakauden mukanaan tuomaan muodonmuutokselliseen työhön.

Uskonkiihkoilijat katsovat usein osallistumisen hallinnon, talouden, teollisuuden ja kulttuurin instituutioihin haittaavan tärkeämpiä henkilökohtaisia hengellisiä pyrkimyksiä.

Keskiaikainen kristillisuus opetti, että valtion ja kaikkien tämän maailman laitosten auktoriteetti oli säädetty Aatamin synnin rangaistukseksi. Jyrkkä kalvinismi määritteli, että oikea uskova oli saanut Jumalalta valtuudet hallita syntiä yhteiskunnallisten instituutioiden kautta. Konservatiivinen islam pyrkii asettamaan sosiaaliset ja hallinnolliset instituutiot papiston alaisuuteen.

Kun uskon miehet ja naiset kamppailevat urhoollisesti kaikkialla maailmassa pyrkien palvelemaan ihmisyyttä niin hyvin kuin mahdollista, niin jäljelle jää se tosiasia, että maailmassa tarvitaan kipeästi mukaansatempaava näkemys, jonka avulla sen instituutioiden hengellisiä muodonmuutoksia voitaisiin edes miettiä.

Elämme tänään maailmassa ponnistellen kovasti säilyttääksemme sen perusinstituutiot, avioliiton ja perheen, koskemattomina. Siksi ei ole yllättävää, että koemme suurta sekaannusta ja paljon vaikeuksia yrittäessämme saavuttaa mielekästä luonteen yhdentymistä sosiaalisen monimutkaisuuden korkeammilla tasoilla.

Asian tekee helpommaksi, jos ”instituutiot” mielletään koordinoiviksi mekanismeiksi. Aktiivisten ja luovien persoonallisuuksien maailmassa on oltava keinot koordinoida heidän toimiaan, jotta he olisivat, aina kun se on mahdollista, toisilleen voimaa antavia eivätkä sitä kuluttavia. Tämän päivän

maailmassa keinot, joilla vaikutamme toistemme aktiviteetteihin, muuttuvat nopeasti. Kun muutoksen nopeus ylittää sen nopeuden, millä koordinoivat instituutiot pystyvät sopeutumaan ja pysymään tehokkaina, ylittyy kynnyks, jossa sosiaalinen romahdus alkaa ilmetä.

Samalla kun maailma edelleen leikittelee tällä kynnyksellä, niin mahdollisten vaikeuksien määrä näyttää musertavalta. Maailmanlaajuiset ekologiset pulmat, joiden ratkaisut vaativat ennennäkemätöntä kansainvälisen yhteistyön tasoa, nousevat esiin horisontissa. Maailman hallitusten heiveröiset instituutiot, jotka oli suunniteltu estämään voimakkaiden valtioiden välisiä katastrofaalisia sotia, huomaavat olevansa kyvyttömiä estämään alueellisia, etnisistä ristiriidoista alkunsa saavia kansalaissotia. Ja läpi kehittyneen maailman ihmiskunnan kaikkein syvimmän ja olennaisimman perusinstituution, perheen, luhistuminen jatkuu kiihtyvällä vauhdilla.

Sotilaallisten, taloudellisten ja teollisten instituutioiden rakentamisessa on onnistuttu erinomaisesti mutta epäonnistuttu surkeasti, kun on kyse luonnostaan sosiaalisten, moraalisten ja edistyneiden systeemien rakentamisesta. Emme kerta kaikkiaan ole onnistuneet yhdistämään kättemme ja järkemme hämmästyttäviä suorituksia vastaavaan sydämen kehitykseen.

Luvussa 92 meille kerrotaan, että *[n]ykyihmisen edessä olevana tehtävänä on yhden sukupolven aikana suorittaa enemmän inhimillisten arvojen tarkistuksia kuin on tehty kahdentubannen vuoden kuluessa.* [1013:9]

Luvussa 99 ilmoituksenantajat kuvailevat aikaamme *psykologisesti epävakaisina aikoina, keskeellä tieteen aikakauden pyörremyrskyn kaltaisten siirtymävaiheiden aiheuttamia taloudellisia mullistuksia, moraalien akanvirtoja ja sosiologisia ristiaallokoita.* [1090:2]

Ihmisten mielet täyttyvät jälleen maailmanlopun peloilla ja odotuksilla.

Kirjassaan *Länsimaiden perikato* historioitsija **Oswald Spengler** kommentoi taipumustamme samaistaa kulttuurin kriisit maailmanloppuun paisuttamalla tapahtuvat muutokset suuruudeltaan niin valtaviksi, että menetämme kykymme järkevästi käsitellä niitä ja päädyimme sitten liittämään metafysisiä merkityksiä ympärillämme havaittaviin tapahtumiin. Spengler jatkaa osoittaen, että ”kriisi” on länsimaisen sivilisaation normaali tila.

Saatatte muistaa tarinan **Mahatma Gandhin** paluusta Intiaan Englannin-vierailunsa jälkeen. Reportteri kysyi häneltä, mitä hän ajatteli länsimaisesta sivilisaatiosta, ja hän vastasi, että hänen mielestään se voisi olla hyvä idea.

Seuraavan puolen vuosisadan kuluessa ihmis-yhteisö tulee käymään läpi vielä syvällisempiä muutoksia. Se tulee kokemaan radikaaleja väestötieteellisiä muodonmuutoksia, kohtaa ennennäkemättömiä ekologisia laiminlyöntejä, kokee perustavanlaatuisia tasapainon siirtymiä taloudellisissa ja poliittisissa voimasuhteissa ja joutuu pysyttelemään lähes keskeytymättömän teknisen muutoksen tasalla. Nämä muutokset ovat väistämättömiä – niihin pakottavat voimat ovat jo olemassa – mutta kukaan ei tiedä, mikä lopputulos tulee olemaan.

Kyseessä on toisistaan riippuvien tekijöiden välinen monimutkainen systeemi, jonka tilaa kukaan ei kohtuudella pysty ennustamaan minään tulevana ajankohtana. On mahdotonta tietää, onko kahdeskymmenesensimmäinen vuosisata alkuna ihmiskunnan edistymiselle ja maailmanlaajuiselle integraatiolle vai aikakaudelle, jota leimaavat konfliktit, ympäristön rappio ja inhimillinen tragedia sellaisessa laajuudessa, joka ylittää kaiken aikaisemmin tapahtuneen – planeetta kirjaimellisesti *huojuu* – *käännepöytänsä partaalla*. [2082:7]

Laajat sosiaaliset suuntaukset, kuten nouseva koulutuksen taso, yritykset tasapainottaa orastavaa kansainvälistä taloutta, nopea maailmanlaajuinen kirjallisuuden kasvu ja naisten lisääntyvä taloudellinen ja sosiaalinen vapaus ovat esimerkkejä suurista voimista, joilla on ennalta arvaamaton kyky aikaansaada muutoksia. Informaation vallankumous ja sen kyky vaikuttaa syvällisesti yleiseen mielipiteeseen laajenee maailmanlaajuisesti paljon nopeammin kuin teollinen vallankumous aikanaan. Ja on selvää, että tämän vallankumouksen sosiaaliset, taloudelliset ja poliittiset vaikutukset odottavat vielä tuloaan.

Näiden kaikkien trendien määrätymisen aiheuttavat taustavoimat ovat kuitenkin inhimillisiä tapahtumia, joita aikaansaavat päivittäin tehtävät inhimilliset päätökset. Emme kykene ennustamaan tulevaisuutta mutta muovaamme sitä varmasti hetkestä hetkeen tekemiemme valintojen kautta.

Näitä trendejä ja niiden vaikutuksia tutkivien henkilöiden yleinen mielipide on se, että planeettamme sosiaalisen ja ekologisen terveyden pitkäaikainen suunta määräytyy seuraavien noin 25 vuoden aikana tehtyjen päätösten kautta – käytännöllisesti katsoen jokaisen tässä huoneessa olevan henkilön elinaikana; jokainen meistä osallistuu lopputuloksen määrätymiseen.

Tšekkoslovakian presidentti **Vaclav Havel**

on lausunut ajatuksenaan, että ”käytännöllisesti katsoen mikään, mistä puuttuu maailmanlaajuinen uusi hengellinen näkemys, ei pelasta sivilisaatiota.”

Urantia-mallisen hengellisyyden tutkiminen

Useimmat meistä ovat yksimielisiä siitä, että *Urantia-kirja* tarjoaa tällaisen näkemyksen. Mutta kuinka voimme käyttää tässä kirjassa olevia ideoita maailman pulmien ratkaisemiseksi? Kuinka voimme siirtyä paperista ja musteesta hengellisen viisauden ohjaamaan edistykselliseen sivilisaatioon? Samalla kun ilmoituksenantajat ovat runsaskätisesti tuoneet etemme kaikenkattavan yhteenvedon kosmisista taustoista, joiden puitteissa nykyistä kamppailua käydään, niin meille sen tiedon tehokkaan soveltamisen haaste on edessämme tänään.

Urantia-kirja kertoo uskonnosta: *Uskonto on se mahtava vipusin, joka nostaa sivilisaation kaaoksesta, – – .* [793:10]

Mutta meille kerrotaan myös, että **institutionaalinen** uskonto *ei kykene tarjoamaan innoitusta eikä toimimaan johtajana tässä lähestyvässä maailmanlaajuisessa yhteiskunnan uudistamistyössä ja talouden uudelleenjärjestämisessä, – – .* [1087:4] Meille kerrotaan, että *[v]ain omakohtaiseen hengelliseen kokemukseen perustuva todellinen uskonto voi sivilisaation nykyisessä kriisissä toimia hyödyllisesti ja luovasti.* [1087:4]

Ja tämä *omakohtaiseen hengelliseen kokemukseen perustuva todellinen uskonto* yhdessä *Urantia-kirjan* kuvaaman kosmisen kansalaisuuden idean kanssa sisältää suuren toivon ihmisinstituutioiden muodonmuutoksesta. Näillä käsitteillä *Urantia-kirja* tuo esille sellaisen hengellisyyden mallin, jonka kaltaista ei löydy mistään tämän päivän maailmassa olevasta uskonnosta tai filosofiasta. Hengellisyyden persoonallinen kehitys yhdistyy siinä yksilön mielekkään eheytyksen kanssa ja saa aikaan ihmisten veljeyden.

Persoonallisen kosmoksen suurenmoinen panoraama asetetaan esille heti *Urantia-kirjan* alkusanoissa. Ilmoituksenantajat tekevät meille selväksi, että kosmoksen tulevaisuus edellyttää sellaisten uusien todellisuuksien löytämistä ja tutkimista, jotka toteutuvat, kun persoonallisuudet ovat luovalla tavoin toistensa kanssa tekemisissä.

Samalla kun ilmoitus avautuu, meille kerrotaan jotakin kaiken tämän persoonallisuuden kokemuksen kosmisesta tarkoituksesta – valmistautumisesta luovaan osallistumiseen persoonallisissa yhteisöissä, jotka muodostavat Lopullisuuden Saavuttajakunnan, yhteisön, jonka persoonallisuudet ovat pitkän Paratiisin-matkansa aikana löytäneet, tutkineet ja kehittäneet mahdollisuuksiaan työskennellä luovasti toistensa kanssa Isän tarkoittamalla tavalla.

Meille kerrotaan nousustamme ”psykkisten

kehien” kautta, jotka tarkoittavat **kosmista sosiaalistumista ja universumin kansalaisuuden tajua-**
mista.

Sosiaalinen yhdentyminen ja hengellinen kasvu ovat erottamattomia *Urantia-kirjan* hengellisessä mallissa. Tässä mallissa hengellisyyden alue sijaitsee **persoonallisuuksien keskinäisissä suhteissa.**

Tämä ilmoitus kuvailee persoonallisuuksien välistä suhteita alkaen Paratiisin Kolminaisuudesta aina meidän ylläpitämiimme perheenjäsenten väliin suhteisiin saakka, elävinä todellisuuksina, joiden sisällä äärettömän kosmoksen löytäminen ja tutkiminen tapahtuu.

Luvussa 103 Melkisedek varoittaa meitä: *Muistakaa, että tärkeimpänä kokemuksena kaikkien aikakausien uskonnossa on tunne, joka koskee moraalisia arvoja ja sosiaalisia merkityksiä, eikä ajattelu, joka koskee teologisia dogmeja tai filosofisia teorioita.* [1132:4]

Aivan kuten tieto aineellisesta maailmasta aikaansaa vaikutelman tietoiseen mieleen silmien ja korvien kautta katselemisen ja kuuntelemisen aikana, niin samoin hengelliset arvot aikaansaavat omat vaikutelmansa ylitietoiseen mieleen yksilön heijastavan vuorovaikutuksen aikana. Toisen yksilön kanssa tapahtuvassa rakastavassa, huolehtivassa ja aidossa kanssakäymisessä mielen ylitietoisuuden toiminnot joutuvat dynaamisen vastaanottavaisuuden tilaan ollen avoinna löytämään tapahtumahetkeen sisältyviä jumalallisten arvojen piileviä mahdollisuuksia.

Kuvittele hetken, että olet paneutunut toisen henkilön kanssa ratkaisemaan ongelmaa. Etsit vilpittömästi parasta mahdollista ratkaisua. Samalla kun paneudut tähän keskusteluun, yrität ajatella parhaan kysymyksen mukaan, yrität samanaikaisesti olla tietoinen tilanteen moraalista ja eettisistä arvoista. Yrität muotoilla keskustelun sävyn huolehtivaiseksi ja rakastavaksi. Kanssakäyminen on vapaata kaikista yrityksistä vaikuttaa toiseen psyykkisesti tai tunnepitoisesti. Kanssakäymisen aikana yrität pysyä ”tietoisena tietoisuudesta” – olet ottanut käyttöön parhaat voimavarasi. Niitä käyttäessäsi suoritat edelleen aktiivista arviointia – yrität nähdä vieläkin korkeampia arvoja.

Voit jopa yrittää tuoda suhteeseen tason, jossa pyrit aktiivisesti tuomaan ymmärryksen Isän tahdosta tähän kanssakäymiseen – Jumalan kanssa yhdessä kokemanne sisäisen elämän tähän vuorovaikutussuhteeseen.

Tämä kokemus, jossa persoonallisuus osallistuu valintojen tanssiin kosmoksen tarkoitusten ja arvojen kanssa, on se elävä tapahtumasarja, jonka avulla avaamme itsemme hengen johdatukselle.

Keskiväliolennot sanovat, että *[j]oka kerran kun ihminen tekee barkintaa osoittavan moraalisen valinnan, hän kokee välittömästi, miten uusi jumalallinen aalto tulvehtii*

hänen sieluunsa. [2095:4]

Tämä kanssakäymisen elävä tapahtumasarja on se, missä hengen hedelmät näkyvät. Siinä me sovellamme kultaisen säännön korkeampia tasoja. Otamme käyttöön Jeesuksen suurenmoisen käskyn. Tässä Jeesuksen taivaan valtakunnan veljesyhteisö löydetään kokemuksellisesti.

Tämä on hengellisyyden malli, jota apostolit eivät ymmärtäneet!

Ja minä kysyn tänään: ”Käsitämmekö me sen?” Olemmeko me saavuttaneet suurempaa ymmärrystä kuin apostolit Jeesuksen taivaan valtakuntaa koskevien opetusten syvällisten seuraamusten suhteen?

Luvussa 170 keskiväliolennot toteavat: – – *mutta apostoleilleen hän opetti aina, että valtakunta käsittelee sen, minkä ihminen henkilökohtaisesti kokee suhteessaan kanssaihmiinsä maan päällä ja Isään taivaassa. Valtakunnasta pubuessaan hänen loppusanansa kuuluivat aina: "Valtakunta on teidän sisimmässänne."* [1859:6] Jeesus sanoi: *Taivaan valtakunta, – – on hengellinen subde Jumalan ja ihmisen välillä.* [1486:5]

Tämän hengellisyyden mallin saatuanne ja tietäessänne, että apostolien oli vaikeaa käsittää sitä, teidän tulisi myös osata arvostaa muistoehtoollista.

Tämä sakramentti, jonka Jeesus pani alulle, sisältää mahdollisuuden aikaansaada sosiaalinen yhteys, jossa voidaan kokemuksellisesti löytää se, mitä hän ei pystynyt välittämään seuraajilleen. Muistoehtoollinen on intiimi sosiaalinen tapahtuma. Tämän sakramentin käytön myötä meitä rohkaistaan yrittämään tulla tietoiseksi henkilökohtaisesta suhteestamme Isään samoin kuin suhteestamme kumppaneihimme ja yhdistämään nämä kokemukselliseksi kokonaisuudeksi, jossa katalysaattorina toimii ja ettu Jeesuksen elämän arvostus.

Tässä ensimmäisessä muistoehtoollisuusmuistokunnassa Mestari sanoi: *"[j]okainen sielu, joka pääsee siihen, että hän oivaltaa tämän Jumalan ja ihmisen yhdistyneen olemuksen, on elävä ikuisesti. Ja tämä elämän leipä, jonka annan kaikille, jotka tahtovat ottaa sen vastaan, on oma elävä ja yhdistynyt olemukseni. Isä Pojassa ja Poika yhtiä Isän kanssa – siinä on elähdyttävä ilmoitukseni maailmalle ja pelastava lahjani kaikille kansakunnille."* [1711:4]

Muistoehtoollisen yhteydessä sielumme voivat kokemuksellisesti tuntea sen persoonallisuuden eheytyksen hengellisen tilan, jonka *Urantia-kirjan* mukaan tulisi toteutua laajassa mittakaavassa kulttuurisena realiteettina.

Eräs Melkisedek viittaa muistoehtoolliseen sanoen sen olevan – – *Jumalan läsnäolemisen harjoittelua, mikä lopulta totentuu ihmisten välisen veljeyden ilmaantua.* [1133:1]

Keskiväliolennot sanovat, että perustaessaan

tämän ehtoollisen hän pyrki päästämään ihmisen uudestisyntyneen sielun valloilleen, nostamaan sen uuden ja elävän hengellisen vapauden riemukkaille siiville. [1942:3]

Tämä henkilökohtaiseen hengelliseen kokemukseen perustuva uskonto [1732:1], Urantian hengellisyiden malli, on luovaa osallistumista edistävään kulttuuriin, missä vallitsee eheä persoonallisuuksien – kuolevaisen ja jumalallisen – yhteys. Siihen sisältyy jokapäiväisen elämisen ihanne, jossa jokainen yksittäinen toisen persoonallisuuden tapaaminenkin suodollisuuden osallistua suoraan maailman hengelliseen muuntamiseen.

Luciferin kapinasta toipuminen

Alkaessamme tajuta kuolevaisen persoonallisuuden ja Universaalisen Isän persoonallisuuden välistä kriittisen tärkeätä suhdetta voimme myös alkaa ymmärtää laajemmin, kuinka Luciferin kapina on vaikuttanut ihmisten luomiin instituutioihin.

Kohta numero yksi Luciferin manifestissa oli kieltää Universaalisen Isän **todellisuus**. Ja vielä tänäänkin, kymmeniätuhansia vuosia myöhemmin, maailmassa vallitsee sekaannus sen suhteen, onko tämä keskeinen suhde Isään todellinen vai ainoastaan käsitteellinen harhakuva.

Epäonnistunut sosiaalisen evoluution hengellisen pohjan perustaminen kauaskantoisine seurauksineen on nähtävissä, kun vertailemme omien instituutioidemme tilaa normaalien maailmojen Aatamin jälkeisten aikakausien kuvauksiin. Jos suhteen perustamisessa Isään epäonnistutaan, niin silloin heikennetään huomattavasti yksilön mahdollisuuksia havaita ja toteuttaa arvoja, jotka ylittävät oman edun. Ja tällaisista köyhtyneistä arvoista juontuvat maailmamme monien instituutioiden ominaisuudet.

Luciferin kapinasta toipumiseksi tarvitaan niiden arvojen kohottamista, joiden avulla maailmamme ihmiset hoitavat asioitaan. Planetaaristen instituutioiden ja kulttuurin tasolla täyden elpymisen toteutumista rajoittaa vain yksilön vapaasta tahdosta riippuva päätöstentekotapa, kun valitaan ja toteutetaan arvoja kulttuurimiljöössä hetkestä hetkeen -periaatteella. Tällaisessa äärimmäisessä demokratiassa me äänestämme joka kerta, kun teemme valintoja inhimillistä vuorovaikutusta koskevien arvojen välillä.

Timothy McVeyn Oklahoman räjäytyksen oikeudenkäynti on saattanut ratkaista hänen oikeudellisen asemansa, mutta sen vahingon korjaaminen, jonka hän sai aikaan – tunteiden, psyyken, sosiaalisen ja henkisen elämän suhteen – on kyseessä oleville yksilöille ja yhdyskunnalle haasteena vielä monina tulevana vuosina. Ja todennäköisesti niin on myös Luciferin kapinasta toipumisen kanssa.

Me voimme saada käsityksen siitä, kuinka universumin viranomaiset menettelevät tässä tilanteessa, tarkkailemalla kolmea viimeistä aikakautista ilmoitusta. Jokainen niistä on edustanut yritystä perustaa planeetalle uudelleen hengellinen pohja, jolta kosminen kansalaisuus voisi kehittyä.

Makiventa Melkisedek käsitteli jumalasuhteen perimmäistä dynamiikkaa – kuolevaisen mielen uskonkäsitystä.

Jeesus jatkoi prosessia tuomalla ilmoituksen Isän persoonallisuuden luonteesta ja hänen rakkautestaan jokaista yksilöä kohtaan. Jokainen näistä ilmoituksista tähtäsi siihen, että herätettäisiin henkiin taustalla oleva yksilön ja Jumalan välisen suhteen eheys. Opettaessaan taivaan valtakunnan asioita Jeesus laski myös perustan ihmishuhteiden tosiasiallisen luonteen laajemmalle arvostukselle.

Urantia-kirja edistää tätä prosessia ilmoituksellaan siitä, että tämä esiin nouseva persoonallisuussuhteiden hengellistävä verkko on elintärkeä osa elävää kosmosta.

Viidennen ilmoituksen ensisijainen tehtävä on asetettu kirkkaana eteemme — hoivata maailmassamme kosmiselle perustalle rakentuvien, hengellistyneiden persoonallisuussuhteiden kehitystä. Tämä on se keskeinen perusrakenne, jonka on oltava paikallaan, ennen kuin mielekäs hengellinen kulttuuri voi kehittyä.

Tällaiselta perustalta miehet ja naiset voivat helpommin löytää ne korkeammat universaalisen sosiaalistumisen ja kosmisen kansalaisuuden arvot, joiden avulla instituutiomme voisivat kokea aidon muodonmuutoksen.

Kuolevaisten tuki serafien hoivatoiminnalle

Kirjassa on viittauksia siihen, että tähän tehtävään omistautuneiden serafien määrä on suunnaton. Luulen, että lähes jokainen tässä huoneessa oleva on joskus tuntenut harrasta halua auttaa näkymättömiä ystäviämme jollain vähäisellä tavalla heidän planeettamme valaistumiseen tähtäävässä tehtävässään, tukea tähän ilmoitukseen liittyviä suunnitelmia, joita he ovat epäilemättä panneet toimeen.

Pyrkiessämme saamaan käyttökelpoisen kuvan siitä, mitä yhteistyö ilmoituksenantajien ja heidän serafikumppaniensa kanssa sisältää, voimme tutkia tapaa, jolla *Urantia-kirjassa* kuvataan serafien puuttumista ihmisten asioihin. Tältä pohjalta pitäisi olla suhteellisen helppoa nähdä, mitä meidän tarvitsee tehdä tukeaksemme ja vahvistaaksemme heidän ponnistelujaan. Jos voisimme tämän tehdä ja edistää sellaisen lukijakunnan kasvua, jossa jokainen yksilö pyrkii aktiivisesti myötävaikuttamaan planetaarisen hallinnon käynnistämään ohjelmaan, olisi meidän

mahdollista merkittävästi lisätä ”ylhäältä tulevan hengellisen paineen” käyttämistä tämän päivän ongelmien ratkaisuun.

Kuinka serafit sitten työskentelevät?

He antavat mielelle virikkeitä pyrkien taukoamatta edistämään ihmismielessä päätöksiä, jotka merkitsevät kehien suorittamista. [1245:1] He työskentelevät ulkopuolelta sisäänpäin, ihmisolentojen sosiaalisen, eettisen ja moraalisen ympäristön kautta. [1245:1] Tämä hengellistävien ihmissuhteiden verkosto on todellinen. Se muodostaa morontiaympäristön, jossa serafit pystyvät auttamaan siinä mukana olevia mieliä ja sieluja.

Luvussa 196 meitä muistutetaan: *Ihmismieli ei luo todellisia arvoja, ihmisen kokemus ei tuota universumiymmärrystä. Mitä tulee ymmärrykseen, moraalisten arvojen tiedostamiseen ja hengellisten merkitysten erottamiseen, ihmismieli ei niiden osalta voi tehdä muuta kuin löytää, tiedostaa, tulkita ja valita.* [2094:9]

Juuri serafit saattavat hengelliset arvot ”näkyviksi” ylitajunnalle sen toimiessa ihmisten keskinäisen kanssakäymisen sosiaalisessa, eettisessä ja moraalisisessa ympäristössä.

Urantia-kirjassa meitä kannustetaan **rukoilemaan** arvoja; meille kerrotaan tällaisen rukoilun osoittavan, että uskonto on kehittynyt tasolle, jossa ihmismieli tunnustaa hyväntahtoisten voimien tai olentojen todellisuuden, ja nämä kykenevät lisäämään sosiaalisia arvoja ja kohottamaan moraalisia ihanteita, – – . [995:3]

Alkaen mahtavien ensi asteen supernafien hoivasta, joka helpottaa Paratiisin monenlaisten asukkaiden välisiä suhteita, ensimmäisen asteen sekonafeihin, jotka helpottavat Päivien Muinaisten, Kolminaisuuden Poikien ja Luoja-Poikien välisiä suhteita, ja kodin serafeihin, jotka toimivat perheenjäsenten välisen suhteiden hyväksi, Ääretön Henki toimii jatkuvasti henkilöiden yhteenliittymiin sisältyvien arvopotentialien edistämiseksi.

Nämä suhteet – ensimmäiset elävät yhteytemme infiniittiseen kosmokseen – ovat hentoja ja hauraita häilyen edestakaisin todellisuuden ja epätodellisuuden rajoilla riippuen kyseisessä vuorovaikutuksessa toteutuvien arvojen laadusta. Tällä areenalla serafit ponnistelevat vahvistaakseen heikointakin uskon häivähdyistä ja voimistaakseen kehkeytyviä sieluja ryhtyen välittömästi sopeuttamaan niitä hengellisen kosmoksen kulttuuriin.

Tällaisessa konferenssissa voimme todella tuntea tämän prosessin käynnistyvän – koemme virkistyvämmeksi hengellisesti ja pyrimme antamaan parastamme ystävyssuhteissamme. Keskinäisissä suhteissamme ilmenee uusia merkityksiä ja arvoja päivä päivältä, jopa tunti tunnilta.

Tarkastelkaamme hetken aikaa eräitä enkeli-

luokkia, jotka palvelevat tässä persoonallisessa universumissa:

Kosmisen kansalaisuuden tulkeitsijat

Sielujen Liitot

Veljeyden henget

Eettiset herkeittäjät

Sosiaaliset arkkitehdit

Neuvon sydämet

Palvelun tyydytykset

Moraalisuudenvoimistajat

ja luettelo jatkuu jatkumistaan. Pelkästään näitä nimiä tutkimalla näemme vilauksen hengellisen kosmoksen persoonallisesta luonteesta. Näiden enkeliluokkien kaikki hoiva keskittyy persoonallisuuksien välisen suhteiden hengelliseen kohottamiseen.

Planetaarisen valvonnan mestariserafit edistävät ihmisen instituutioiden kehittymistä tuomalla korkeampia arvoja näiden instituutioiden työhön osallistuvien kuolevaisten saataville. Nämä serafit – kirkkojen enkelit, rotujen enkelit, edistymisen enkelit, kodin serafit – palvelevat sosiaalisten ryhmien **sisällä**. Valistuksen enkelien antama mentaalinen ja moraalinen koulutus kohdistuu paitsi yksilöihin myös pieniin ryhmiin – perheisiin, ryhmittyisiin, kouluihin, yhteisöihin. Itse asiassa mikä tahansa kuolevaisten yhteenliittymä, joka pysyy koossa jonkin aikaa, näyttää tarjoavan mahdollisuuden serafihoivaan.

Kuinka tuemme heidän työtään? Seuraavassa kuusi välitöntä toimintaohjetta:

1. Ensimmäisenä on henkilökohtainen suhteemme Isään. Jeesuksen verrattoman uskonnollisen elämän salaisuus oli hänen tietoisuutensa Jumalan läsnäolosta; ja hän saavutti sen järkevästi rukoilemalla ja vilpittömästi palvomalla – pitämällä yllä katkeamatonta yhteyttä Jumalaan. Jumalan tulee olla erottamaton osa **kaikkea** toimintaamme.
2. Tuemme serafien ponnistuksia kehittämällä herkkyyttä niitä jumalallisia arvoja kohtaan, joita he yrittävät saattaa tietoomme.
3. Tuemme heidän työtään valitsemalla roh-

keasti nämä arvot muovaamaan ihmisuhteitamme – tekemällä *päätöksiä, lisää päätöksiä ja yhä enemmän päätöksiä*. [435:7]

4. Tuemme serafipalveluita tukiessamme niitä korkeampien arvojen valintoja, joita näemme lähimmäistemme tekevän – tasapainottaen ja vahvistaen olemassa olevia arvoja sopivassa kohdin; tunnistaen ja tukien heissä ilmenevää uskonnollista elämää.
5. Luomme perustaa serafitoiminnan laajenemiselle tarjotessamme hengellisesti hyödyllistä informaatiota. Levittäkää *Urantia-kirjaa* joka puolelle planeettaa. Muistakaa vertaus kylväjästä. Jeesus sanoi, että tämä vertaus viittasi siihen, mitä valtakunnan sanansaattajilla oli odotettavissa aikojen kuluessa sukupolvesta toiseen jatkuvassa palvelutyössään. Älkää pitäkö selvänä, että meillä tulee aina olemaan käytettävissämme se ainutlaatuinen maailmanlaajuinen kuljetus- ja viestintäinfrastruktuuri, josta saamme nykyään nauttia. Maksimoikaa kaikki käytettävissä olevat mahdollisuudet ja voimavarat ilmoituksen levittämiseksi. Älkää odotako, että jotakin tapahtuu – **pankaa** tapahtumaan.
6. Sitoutukaa, osallistukaa luovalla tavalla ihmisyyhteisöjen toimintaan. Omistautukaa palvelulle avioliitossanne ja perheessänne, työyhteisössänne ja opintopiirisänne. Luostaripyhimys, joka elää autuaasti mietiskellen syrjässä vähemmän valaistuneiden ihmisten huolista, ei ole enää käyttökelpoinen kulttuurinen ikoni. Äiti Teresa, Dag Hammarskjöld, Vaclav Havel sekä lukemattomat yleviä ihanteita omaavat miehet ja naiset, jotka tekevät työtä slummikortteleissa, luokahuoneissa tai kirkoissa yrittäen tuoda uutta eloa instituutioihimme – nämä ovat viidennen aikakauden sovelletun hengellisyyden uusia ikoneja. Rakkauden hyvänlaatuinen virus ei tule tunkeutumaan ihmiskunnan emootiovirtaan, ellemme ole mukana luomassa sen leviämisen edellyttämiä henkilöiden välisiä yhteyksiä.

Omistautumalla tällaiselle ohjelmalle ja valitsemalla kussakin tilanteessa korkeimmat tuntemamme arvot voimme palvella kanavina, joita pitkin hengellisen maailman korkeampia arvoja voidaan siirtää kuolevaisten maailmaan ja sisällyttää plane-

taarisiin instituutioihin.

Eräs Melkisedek kertoo meille, että *todellinen uskonto on minuuden omistautumista merkityksellisten ja korkeampien arvojen palvelemiseen*. [1012:6]

Tämä on ylevä visio: perheenne, paikallinen koululautakunta, jossa toimitte, lapsenne jalkapallojoukkue, kirkkonne nuorisoryhmä, toimistonne työryhmä... Kun tajuatte, että kaikki nämä ovat areenoita, joilla serafit ahertavat hengellisen muutoksen aikaansaamiseksi, jokapäiväisen elämän arkisimmatkin tehtävät saavat kosmisen merkityksen ja ovat kaiken vaivannäkömme arvoisia.

Tällä tavoin omakohtaiseen hengelliseen kokemukseen perustuvasta uskonnosta voi tulla *se mahtava vipusin, joka nostaa sivilisaation kaaoksesta*, – – . [793:10]

Loppupäätelmä

Lopuksi pyytäisin teitä hengittämään syvään ja katsomaan hetken aikaa ympärillenne. Painakaa mieleenne kuva tästä kauniista huoneesta ja sadoista ympärillänne istuvista lukijoista. Palauttakaa mieleenne täällä kokemanne palveluksen, ymmärtämisen ja rakkauden täyttämät hetket – painakaa nämä realiteetit muistiinne.

Ja kun palvellessanne tulevana vuosina joudutte vaikeuksiin tai olosuhteet ovat lannistaa teidät, muistelkaa tätä hetkeä, aikaa, jolloin olitte täällä koontuneina yhdessä Urantian universumitietoisien kansalaisten kanssa. Vaikeina hetkinänne voitte olla varmoja siitä, että monet näistä henkilöistä palvelevat urheasti Isän tarkoituspäriä omalla maailmankolkallaan, omissa vaativissa olosuhteissaan.

Katsokaa myös eteenpäin, ajatelkaa jälleennäkemistä mansiomaailmoissa, missä voimme muistella Urantia-seikkailuamme, syventää ystävyysuhteitamme ja ehkä aloittaa universumielämänuramme yhdessä kuolevaisen elämänvaiheemme rakkaiden ystävien kanssa.

Ja kun lähdette täältä tänään ja näette toverienne soljuvan ulos tämän auditorion ovista, iloitkaa siitä, että he matkaavat Afrikkaan, Aasiaan, Tyynenmeren alueelle, Eurooppaan sekä Pohjois- ja Etelä-Amerikkaan mukanaan syvällisempi ymmärrys taivaan valtakunnasta juurrutettavaksi maailmamme perheisiin ja ihmisyyhteisöihin.

Siunatkoon Jumala teitä jokaista rajattomilla mahdollisuuksilla osallistua maailmamme hengelliseen muodonmuutokseen.

(Käännös Martti Vanninen ja Leena Kari)

TERVEISIÄ CHICAGOSTA

Vuoden 2004 kansainvälinen Urantia-konferenssi järjestettiin Chicagossa, *Urantia-kirjan* syntysijoilla. Konferenssipaikka oli Dominican yliopisto Chicagon liepeillä, josta matkaa keskustaan oli noin 20 kilometriä. Halukkaille järjestettiin Chicagon kiertojoulu, jonka huipentumana oli vierailu Urantia-säätiön talossa. Konferenssivieraita oli vajaat 250, pääosin USA:sta. Eurooppalaisia lukijoita oli viisi Suomesta, kolme Virosta, pari Englannista, yksi Kreikasta, ja muita en sitten tunnistanutkaan. Afrikasta oli yksi, samoin Aasiasta, Australiasta kolme ja Latinalaisesta Amerikasta muutama. Kanadalaiset olivat sankoin joukoin edustettuna johtuen varmaankin maantieteellisestä läheisyydestä USA:n kanssa ja siitä, että matkakustannukset eivät olleet heille niin suuret kuin meille muilta mantereilta tulleille. Joku tiesi kertoa, että Latinalaisesta Amerikasta olisi tullut enemmänkin, mutta he eivät saaneet viisumia USA:han. USA:ssahan on parin viime vuoden aikana kiristetty maahanpääsyä, ja meiltäkin kysyttiin Chicagon lentokentällä tarkkaan, miksi tulimme maahan, mitä aioimme tehdä ja oliko meillä paluulippu. Terrorismi ja laitton maahanmuutto näyttävät olevan USA:n päähuolena ulkomaalaisten suhteen.

Mieli – valinnan areena

Konferenssin teemaksi oli valittu ”Mieli – valinnan areena”, ja nelipäiväisen konferenssin ohjelma valotti mieltä hyvin eri puolilta. Kanadan Urantia-yhdistyksen puheenjohtaja Guy Péron toimi juontajana ja laukoi joka välissä vitsejä – mauttomiakin. Esitelmiä pidettiin runsaasti, ja samoin työryhmiä oli useasta eri aiheesta samanaikaisesti, joten oli vaikea valita, mihin osallistua. Esitelmien ja työryhmien aiheita olivat esimerkiksi seuraavat: eläminen uskollisesti sammakonpoikasena, mielen alkuperä, iloinen uskonnollinen elämä, mielenauttajahenget, tehokkaan rukouksen edellytykset, tasapainoinen sielu, valinta ja päätös, Isän tahdon valitseminen, keskiväliolennot, pelon ja taikauskon voittaminen, Jeesuksen mieli, mieli ja tunteet, lasten ja nuorten hengellinen kasvatusta sekä mielen virittäminen palvelukseen. Esitelmien ja työpajojen lomassa oli musiikkiesityksiä: Rebecca Oswald soitti pianoa ja lauloi, *Urantia-kirjan* amerikkalaisten lukijoiden bändi ”Little savages” esitti rokkia, ja tilaa oli jätetty myös spontaaneille esityksille. Seuraavassa Journalissa julkaistaan osa

konferenssissa pidetyistä esitelmistä.

IUA

Konferenssi oli IUA:n (Kansainvälinen Urantia-yhdistys) konferenssi, ja tällainen kansainvälinen konferenssi järjestetään joka toinen vuosi. Seuraavan kerran isäntäyhdistyksenä on Australian ja Uuden Seelannin yhdistys vuonna 2006. Eli parin vuoden kuluttua on loistava tilaisuus tutustua Australiaan ja australialaisiin lukijoihin. Matka on varmasti kallis, joten on syytä aloittaa säästäminen jo nyt sitä varten. Vuonna 2008 on vuorossa Meksiko, ja sekin tulee varmasti olemaan mielinpainuva kokemus.

IUA:lla on tällä hetkellä 11 kansallista jäsenjärjestöä, ja ne ovat jäsenmääriensä mukaisessa järjestyksessä seuraavat:

Yhdysvaltain Urantia-yhdistys	832
Kanadan Urantia-yhdistys	197
Kolumbian Urantia-yhdistys	116
Brasilian Urantia-yhdistys	90
Suomen Urantia-seura	78
Ranskan Urantia-yhdistys	71
Perun Urantia-yhdistys	57
Australian ja Uuden Seelannin Urantia-yhdistys	50
Senegalin Urantia-yhdistys	48
Espanjan Urantia-yhdistys	31
Meksikon Urantia-yhdistys	26

Kansallisten jäsenjärjestöjen lisäksi on vielä kolme paikallista yhdistystä, jotka ovat

Argentiinan, Bolivian ja Chilen Urantia-yhdistys	37
Viron Urantia-yhdistys	24
Yhdistyneen Kuningaskunnan Urantia-yhdistys	17

Jäseniä on yhteensä 1 674 koko Urantialla. Asukasluukuun suhteutettuna ylivoimaisesti eniten jäseniä on Suomessa. Tämä tosiasia ja se, että olemme ensimmäinen IUA-yhdistys, näkyy vieläkin erityisesti vanhempien lukijoiden lämpimässä suhtautumisessa suomalaisiin. Kansalliset yhdistykset osallistuvat tasavertaisina IUA:n päätöksentekoon koosta riippumatta. Paikalliset yhdistykset ovat vielä tark-

kailijoita; ne voivat osallistua keskusteluun, mutta niillä ei ole äänioikeutta. Yhdysvaltain, Kanadan ja Kolumbian kansalliset yhdistykset ovat niin isoja, että niillä on omia paikallisyhdistyksiä.

Kansainvälisistä konferensseista yleensä

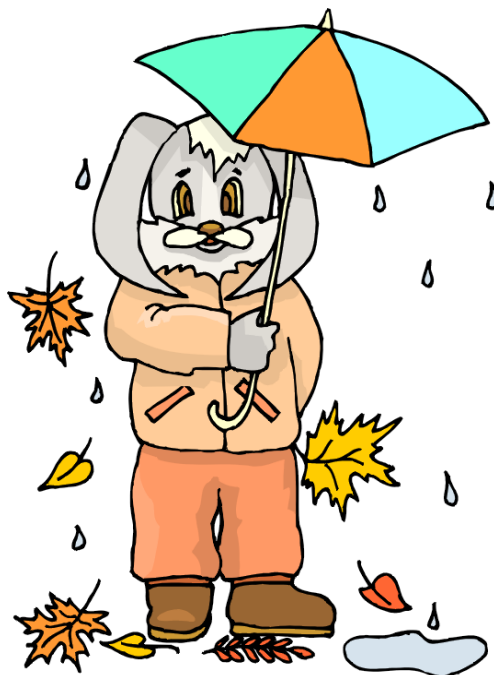
Olen osallistunut lähes kaikkiin IUA:n järjestämiin kansainvälisiin konferensseihin (USA:ssa, Ranskassa ja Suomessa). Koska ne on järjestetty eri maissa, niissä on jokaisessa ollut kansallinen leima. Esitelmät ja työryhmät ovat antoisia, mutta vanhojen ja uusien ystävien tapaaminen joka toinen vuosi on kaikkein mieleenpainuvinta. Lisäksi joka kerta on saanut jonkinlaista käsitystä asianomaisesta maasta ja kulttuurista. Ranskan konferenssista mieleen jäi erityisesti rentous, ruoka ja viini. Amerikkalaiset taas ovat välittömiä, ystävällisiä, ja heihin on helppo tutustua; joku voisi sanoa jopa, että he ovat pinnallisia. Itse en yhdy tähän pinnallisuuskäsitykseen ystävyystyöni muutaman amerikkalaisen lukijan kanssa.

Chicagossa meillä oli tilaisuus käydä keskustassa, ja jo ajo konferenssipaikalta keskustaan oli silmiä

avaava. Konferenssipaiikka oli hienostoalueella, jossa oli suuria hienoja omakotitaloja ja puistoja. Keskustaa kohti ajettaessa hienostoalue loppui kuin seinään ja alkoi ränsistyneiden talojen ja kuoppaisten katujen alue, jossa asujaimisto oli pelkästään mustia. Tämän jälkeen oli hieman paremman näköinen meksikolaisten alue, ja sitten olikin kaupungin hieno keskusta. Paikalliset kertoivat, että USA:ssa katetaan peruskoulujen menot ja sekä katujen että puistojen ylläpito kiinteistöverojen tuotolla. Eli hienot talot takasivat suuremmat verotulot ja siis hyvät koulut, kauniit puistot ja teiden kunnossapidon. Tämä tuntuu suomalaisesta hieman oudolta järjestelmältä ja takaa sen, että köyhät alueet pysyvät huonon näköisinä ja köyhillä on huonommat koulut ja siis kaksin verroin huonommat lähtökohdat elämälle. Mutta jokaisessa maassa ja kulttuurissa on hyviä ja huonoja puolia, elämmehän hyvin keskeneräisellä planeetalla.

Lähtekäämme sankoin joukoin Australiaan vuonna 2006.

Seppo Niskanen

Oikeassa oleminen – ilo vai pakko?

SOPE RYHÄNEN

ALUSTUS HELSINGIN KESKUSTELUTILAISUUDESSA 11.9.2004

Eräs tapahtuma yli 50 vuoden takaa palaa yllä olevasta otsikosta mieleeni. Sotaväen jälkeen olin päättänyt hankkia uuden ammatin, ja menin kolmeksi vuodeksi Helsinkiin kouluun. Jonakin päivänä sain kutsun rehtorin kansliaan, ja erittäin aristokraattisen näköinen johtajamme tuli aivan liki ja alkoi erittäin tiukkasävyisen ja pitkään jatkuneen puhuttelun väittäen minun vaikeuttavan opettajien työtä arvostelemalla tiettyä opettajaa. (Siinä en ollut ainoa, sillä kyseistä opettajaa pilkattiin yleisesti ilman minuakin.) Päätin vakaasti kuunnella tyyneesti, ja katsoin vain silmiin odottaen hänen lopettavan. Kun hän vihdoin vaikenä, sanoin mahdollisimman rauhallisesti: "Ei ole minun vikani, jos opettaja on epäpätevä." Seurauksena oli, että tuo opettaja ei enää tullut kouluun, ja uusi oli todella osaava ja hyvä.

Kaikki oppilaat saivat siis todella olla iloisia oikeassa olemisestamme. Vuosikymmenien vieressä tämä ilo on alkanut tulla kyseenalaiseksi, sillä jos olisin ymmärtänyt siinä tilanteessa olla viisaampi ja hienotunteisempi, voitto olisi ollut parempi eikä opettajaparka ehkä olisi tullut niin rajusti tyrmätyksi.

Onko pakko olla aina oikeassa? Pitääkö olla oikeassa, olipa siitä mitä seurauksia tahansa? Vai voisiko oikeassa olemisemme olla vain myönteinen ja iloinen asia tuottaen meille mielihyvää?

Miten on mahdollista, että eri uskontojen harjoittajat ovat aivan varmoja siitä, että heidän oma oppinsa on ainoa oikea, vaikka siinä menevät kirkaasti sukset ristiin toisten eri tavoin uskoviensa muttamoin ajattelevien kanssa? Voivatko molemmat olla oikeassa?

Tahi kuinka poliitikot voivat säilyttää mielenrauhansa, kun toisessa puolueessa heidän mielipiteensä tyrmätään heti kättelyssä, vaikka he ovatkin ihan oikeassa?

Lainauksia *Urantia-kirjasta*

1. JUMALALLINEN ANTEEKSIANTAMUS

Pietari ja Jaakob olivat usean päivän ajan keskustelleet keskinäisistä mielipide-eroistaan, joiden kohteena oli Mestarin opetus synnin anteeksisaamisesta. — Simon Pietari — kysyi: "Mestari, Jaakob ja minä emme ole samaa mieltä synnin anteeksisaamisesta koskevasta opetuksestasi. Jaakob

väittää sinun opettavan, että Isä antaa meille anteeksi jo ennen kuin sitä edes häneltä pyydämme, ja minä olen sitä mieltä, että katumuksen ja synnintunnustuksen täytyy kulkea anteeksiannon edellä. Kummi meistä on oikeassa? Mitä sinä sanot?"

Hetken kestäneen hiljaisuuden jälkeen Jeesus katsoi merkitsevästi kaikkia neljää ja vastasi: "Veljeni, mielipiteenne menevät harhaan, koskette käsitä läbeisiä ja rakastavia subteita, jotka vallitsevat luodun ja Luojan välillä, ihmisen ja Jumalan välillä. Ette jaksa käsittää sitä ymmärtäväistä myötätuntoa, jolla viisas vanhempi subtautuu kypsymättömään ja aina välillä hairautuvaan lapseen. On tosiaankin kyseenalaista, joutuvatko järkevät ja bellät vanhemmat koskaan antamaan anteeksi keskitasoiselle ja normaallille lapselle. Ymmärtäväiset keskinäissubteet, joihin vielä liittyy rakkaudesta kertova subtautuminen, estävät tehokkaasti kaikki sellaiset vieraantumisasiätyt, jotka sittemmin pakottavat lapsen osoittaman katumuksen muodossa tapahtuvaan subteiden uudelleenjärjestelyyn vanhemman suoman anteeksiannon myötä.

"Jokaisesta isästä elää osa hänen lapsessaan. Kaikissa asioissa, jotka liittyvät lapsen ja vanhemman väliin subteisiin, on isällä ensisijainen ja parempi ymmärrys. Vanhempi kykenee subtautumaan lapsen kypsymättömyyteen siinä valossa, että hänellä on pitemmälle ehtinyt vanhemman kypsyyden, iäkkäämmän osapuolen kypsempi kokemus. Kun kysymys on maisesta lapsesta ja taivaallisesta Isästä, jumalallisella vanhemmalla on infiniittisyyden ja jumalallisuuden määrä myötätuntoa ja kykyä rakastavaan ymmärtämykseen. Jumalallinen anteeksiantamus on väistämätön; se kuuluu luonnollisena ja erottamattomana osana Jumalan loputtomaan ymmärtämykseen, hänen täydelliseen tietoisuuteensa kaikesta siitä, mistä on kysymys lapsen tehdessä virheellisen arvion tai erheellisen valinnan. Jumalallinen oikeudenmukaisuus on niin ikiaikaisesti kaiken huomioon ottavaa, että siihen aina ja kaikissa tapauksissa kuuluu ymmärtäväinen armo.

"Kun viisas ihminen ymmärtää kanssaihmistensä sisäiset yllykkeet, hän rakastaa heitä. Ja kun rakastat veljeäsi, olet jo antanut hänelle anteeksi. Tämä ihmisolemuksen ymmärtämisen ja hänen ilmeisen rikkomuksensa anteeksiantamisen kyky on Jumalan kaltaista. Jos olette viisaita vanhempia, juuri tällä tavoin te rakastatte ja ymmärrätte lapsianne, annatte heille anteeksi silloinkin, kun ohimenevä väärinkäsitys näyttää ajaneen teidät eroon toisistanne. Lapsi, joka on kypsymätön ja jolta puuttuu kokonaisvaltaisempi ymmärrys lapsen ja isän välisen subteen syvyydestä, kokee

aina välillä pakostakin syyllisyyden tunnetta siksi, että kuulu ammottaa hänen ja isän osoittaman täyden hyväksymisen välillä, mutta oikea isä ei koskaan ole tietoinen mistään tällaisesta kuulusta. Synti on luodun olennon tietoisuuteen kuuluva kokemus; se ei kuulu Jumalan tietoisuuteen.

"Se, missä määrin olette kyyryttömiä tai haluttomia antamaan anteeksi kanssaihmisillenne, mittaa oman kypsyttömyytenne; se ilmoittaa, miten suuressa määrin teiltä on jäänyt saavuttamatta aikuiselle ominaista myötätuntoisuutta, ymmärtävyyttä ja rakkautta. Kannatte kaunaa ja haudotte kosta suorassa suhteessa siihen, missä määrin olette tietämättömiä lastenne ja kanssaihmistenne sisäisestä olemuksesta ja todellisista kaipauksista. Rakkaus on jumalallisen ja sisäisen elämänhalun tulos. Se perustuu ymmärtämykseen, sitä ruokkii epäitsekäs palvelu ja se saavuttaa täydellisyytensä viisaudessa." [1898:1-5]

Jeesuksen kylväjä-vertauksesta syntyi mielipiteiden vaihtoa, eikä oltu aivan yhtä mieltä sen merkityksistä. Siinä keskustelussa Tuomas sai iloita oikeassa olemisestaan, sillä Jeesus yhtyi hänen mielipiteensä kannattajiin. (1691:2)

Jeesuksen sukujuurista ja kuninkuudesta käytiin paljon keskusteluja perheessä. Myös Jeesus itse pohdiskeli identiteettiään: oliko hänen tehtävänsä olla uusi opettaja vaiko juutalaisten Messias. Marian vanhin poika oli siinä määrin epätavallinen, että Maria odotti hänen olevan tuleva Israelin kuningas. (1391:1)

Kun perheessä myöhemmin keskusteltiin kas-teen jälkeen sattuneista ihmeellisistä tapahtumista, Joosef-veli sanoi: *"Kuka tietää, ehkä äiti loppujen lopuksi oli oikeassa – jospa kummallinen veljemme onkin tuleva kuningas."* [1527:5]

Planeetan kapina osoitti, että myös ihmisen yläpuolella olevat persoonallisuudet joutuvat valitsemaan oikean ja väärän välillä.

Kun Daligastia julisti Caligastian virallisesti *"Urantian Jumalaksi ja kaikkein ylimmäksi"*, *oli pakko tehdä valinta synnin ja vanhurskauden välillä eli Luciferin valitseman tien ja näkymättömän Isän tahdon välillä."* [755:7]

Tätä kamppailua jatkui yli seitsemän vuotta. Vasta kun jokainen asianosainen persoonallisuus oli tehnyt lopullisen päätöksensä, Edentian viranomaiset suostuivat puuttumaan asiaan, ja vasta sitten he siihen tarttuivat. Vasta silloin Van ja hänen lojaalit kumppaninsa saivat vahvistuksen sille, että he olivat oikeassa, ja vasta sitten he pääsivät pitkään jatkuneesta ahdistuksestaan ja sietämättömästä epätietoisuudestaan. [756:1]

Vielä yksi opetus: *On mahdollista olla teknisesti oikeassa, kun kysymys on faktatiedosta, ja ikuisesti väärässä, kun kysymys on totuudesta. [555:1]*

Kutsu

Ystävämme Viron Urantia-yhdistyksestä ovat esittäneet suomalaisille kutsun osallistua ensi keväänä 9.4.2005 klo 11.00–16.00 uusille lukijoille tarkoitettuun kevätseminaariin Tallinnassa sekä Kesäkonferenssiin 19.–21.8.2005 Karepa-nimisellä leirillä (lähellä Kunda-nimistä paikkaa).

Varsinkin kevätseminaariin kaivattaisiin suomalaista esitelmöitsijää aiheena ”*Urantia-kirjan* tärkeimmät sanomat”, joka olisi samalla seminaarin ensimmäinen luento.

Kesäkonferenssiin toivottaisiin myös esitelmöitsijää joko ensimmäiseen tai toiseen luentoan. Aihe vapaa.

Luennot olisi hyvä esittää englanniksi, jos suinkin mahdollista. Tulkkausta ei tarvita, jos esitys lähetetään sähköpostilla ajoissa. Osallistujat saavat sen sitten paperilla.

Tarkempia ilmoittautumistietoja myöhemmissä Heijaste-lehden numeroissa.

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie, puheenjohtaja Makaksentie 10, 02750 ESPOO. Puh. (09) 505 4845 tapio.talvitie@kolumbus.fi

Reijo Hamari, varapuheenjohtaja Kosteperäncatu 2 A 84, 90100 OULU. Puh. (08) 342 046; 040 502 6604
Faksi (08) 555 5437 reijo.hamari@luukeku.com

Helena Juola, sihteeri Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO. Puh. (09) 884 9783; 050 530 7785
helena.juola@kolumbus.fi

Tapio Pulli, rahastonhoitaja Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA. Puh. (02) 454 4927 tapio.pulli@kolumbus.fi

Hanna Holopainen, jäsenkomitean pj. Linnankatu 47 A 41, 20100 TURKU. Puh. (02) 237 3073;
040 763 0917 h.anna.h@luukeku.com

Jäsenet:

Helinä Harju (09) 701 7413

Tuula Parviainen (03) 674 3226

Pekka Nurmela 0400 803 478

Aili Nurmiaho (019) 688 0048; kesäas. (015) 434 209

Martti Vanninen, julkaisukomitean pj. Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO. Puh. (09) 809 2160;
040 727 8714 martti.vanninen@kolumbus.fi

Jäsenet:

Maija Heikkilä (09) 323 4147

Seppo Niskanen (09) 694 7989; 040 526 8283

Leena Kari (09) 445 883

Jouni Nurmi (09) 755 5070

Kalevi Krekilä, koulutuskomitean pj. Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ. Puh. (03) 367 7038;
050 595 1942

Jäsenet:

Raimo Kujala (03) 373 8656; 040 586 4154

Anja Vuori (02) 822 3043

Pertti Leinonen (09) 852 1992

Rauni Välikangas (016) 356 0557; 040 7713732

Erja Kalenius, konferenssikomitean pj. Heinäinpesäntie 5, 33680 TAMPERE. Puh. (03) 378 9299;
040 705 5572 e.kalenius@jippii.fi

Jäsenet:

Kalevi Eklöf (09) 879 9474; 040 830 1200

Paula Mannerjoki 040 735 0025

Aimo Hiltunen 040 900 9005

Matti Tossavainen (09) 873 2255

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää syyskaudella 2004 viisi esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15:00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

11.9.2004 **Sope Ryhänen**

2.10.2004 **Kalevi Krekilä**

30.10.2004 **Seppo Kanerva**

20.11.2004 **Pentti Lehtelä**

11.12.2004 **Matti Tossavainen**

Oikeassa oleminen – ilo vai pakko?

Mieli – mikä siinä riepoo?

Shermanin kapina

Opetuslasten persoonallisuus, osa 2

Mielen hallintaan saattaminen ja henkeen sammistuminen

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (email: seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 (s-posti: helena.juola@kolumbus.fi), kokoontuu joka toinen tiistai parittomina viikkoina klo 17.00 osoitteessa Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. Käsitellään kirjan ensimmäistä osaa.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (26.9., 24.10., 21.11., 19.12.) os. Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (s-posti: joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kaukalahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Erik Bassentie 1 (uusi nimi: Emil Halmeen tie 1), ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, 0400 609 790 (s-posti: pentti.lehtela@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnäli*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 176 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038; 050 595 1942.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäntie 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046 tai 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24–26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (s-posti: anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Rajja Vallaksen kotona osoitteessa Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Rajja Vallas*, puh. 040 536 0432.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Könntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.